

AZ MTA MŰSZAKI TUDOMÁNYOK OSZTÁLYA ÉPÍTÉSZETI TUDOMÁNYOS BIZOTTSÁGÁNAK ÜLÉSE

KISKONFERENCIA AZ MTA SZÉKHÁZÁRÓL AZ ÉPÜLET ÁTADÁSÁNAK 150. ÉVÉBEN
2015. MÁJUS 18.

A konferenciát Kollár László, az MTA rendes tagja, a Műszaki Tudományok Osztályának elnökhelyettese nyitotta meg, házigazdája Becker Gábor DLA, az Építészeti Tudományos Bizottság elnöke volt.

A program

Kemény Mária: *Az Akadémia Székházának építéstörténete*

Winkler Gábor, az MTA doktora: *Az MTA Székház mint műemlék*

Koszorú Lajos: *Az épület a városban*

Márton Eszter – B. Terbe Erzsébet – Reith András PhD: *Mi dolgunk a Székházzal?*

Bakonyi Dániel – Dobszay Gergely PhD: *A Székház ablakairól*

A konferencia előadásai közül folyóiratunkban Kollár László megnyitója mellett Winkler Gábor és Koszorú Lajos előadását közöljük. A konferencia második része a jelentős értékű műemléképület szerkezeti felújításának két kérdéskörét tárgyalta, e témakör két beszámolója szakértői kiadványt igényel. Ezekről az előadásokról rövid összefoglalót közlünk.

Kemény Mária művészettörténész, az ELTE Művészettörténeti Intézetének oktatója *Az Akadémia Székházának építéstörténete* című előadása a témáról a közeljövőben megjelenés előtt álló monográfiájának első témakörén alapult. A Magyar Tudományos Akadémia épülete az első jelentős hazai építészeti vita tárgya volt, valódi közüggé vált. Az építkezés fedezetét közadakozásból teremtették meg, az akkori közvélemény joggal érezhette sajátjának a palota sorsát. A vita mindenekelőtt arról zajlott, milyen stílusban épüljön meg az épület. Az előadás az MTA Székház keletkezési körülményeit, tervezésének és építésének folyamatát, valamint az épület egyes szárnyainak és termeinek művészettörténeti érdekességeit mutatta be.

Márton Eszter, B. Terbe Erzsébet, Reith András PhD *Mi dolgunk a Székházzal?* című előadásának összefoglalója: A Mérték Építészeti Stúdió Kft. építészei a vizsgálatuk középpontjába a rendszerszemléletű értékelést állították, amellyel az egyes szerkezeti részelemeknek nem egyszerűen az érték megtartására és -növelésére irányult a figyelmük, hanem az épület egészében elfoglalt szerepük összefüggéseiben elemezték is azokat. A célok megfogalmazásának sarokpontjai: állagmegóvás, szerkezeti felújítás, energiatudatos üzemeltetés, funkciók racionalizálása, új funkciók bevezetése, új publikus területek kialakítása.

Bakonyi Dániel és Dobszay Gergely PhD *A Székház ablakairól* című előadásának összefoglalója: A történeti épületek felújítása során kiemelkedő jelentősége van annak, hogy a ház „szemei” – az ablakok – hogyan kelnek új életre. Nem csupán azért, mert bár ezen épületszerkezetek az időjárás viszonyosságai miatt igen gyakran jelentős károsodást szenvednek, a felújításuknak mégis a műemléki értékek megőrzésével kell történnie, hanem azért is, mert a modern kor követelményei – pl. a fokozott hővédelem, a közlekedési zajok kiszűrése – új, az eredeténél magasabb igényeket támasztanak a felújítás tervezőivel szemben. Az előadók a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Épületszerkezettani Tanszékének oktatói, akik behatóan foglalkoztak azzal, milyen módon kell felújítani az MTA székházépületének ablakait ahhoz, hogy a jövő kihívásainak remélhetőleg újabb 150 évig megfeleljenek. A felújítás fő szempontjai: az energiaveszteség csökkentése, az állagmegóvás, az élettartam növelése, a műemléki szempontok betartása, a használhatóság, a könnyű működtetés és az optimális felületi hőmérséklet biztosítása voltak.